Dimarts 5 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 14,27-31a): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «La pau us deixo, la meva pau us dono; jo us la dono no com la dona el món. No es torbi el vostre cor ni s'acovardeixi. Heu sentit que us he dit: me'n vaig i vinc a vosaltres. Si m'estiméssiu us alegraríeu que vagi al Pare, perquè el Pare és major que jo. I ara us ho dic abans que succeeixi, perquè quan s'hagi esdevingut, cregueu. Ja no us parlaré de moltes coses, perquè ve el príncep d'aquest món, i contra mi no pot res; però perquè el món conegui que estimo el Pare, i segons el manament que m'ha donat el Pare, així ho faig».

© Albada Editorial / evangeli.net

«La meva pau us dono; jo us la dono no com la dona el món»

Mn. Enric CASES i Martín
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens parla indirectament de la creu: ens deixarà la pau, però al preu de la seva dolorosa "sortida" d'aquest món. Avui llegim les seves paraules dites abans del sacrifici de la Creu i que foren escrites després de la seva Resurrecció. A la Creu, amb la seva mort, vencé la mort i la por. Ens dóna la pau «no com la dona el món» (Jn 14,27), ja que ho fa bo i passant pel dolor i la humiliació: així demostrà el seu amor misericordiós envers l'home.

En la vida dels homes és inevitable el sofriment, des del dia en què el pecat entrà en el món. Unes vegades és dolor físic; altres, moral; en altres ocasions es tracta d'un dolor espiritual..., i a tots ens arriba la mort. Però Déu, en el seu infinit amor, ens ha donat el remei per a tenir pau enmig del dolor: Ell ha acceptat "marxar" d'aquest món amb una "sortida" sofrent i envoltada de serenor.

Per què ho ha fet així? Perquè, d'aquesta manera, el dolor humà —unit al de Crist— esdevé un sacrifici que salva del pecat. «En la Creu de Crist (...), el mateix patiment humà ha restat redimit» (Joan Pau II). Jesucrist sofreix amb serenitat perquè complau el Pare celestial amb un acte de costosa obediència, mitjançant el qual s'ofereix voluntàriament per a la nostra salvació.

Un autor desconegut del segle II posa en boca del Crist les següents paraules: «Mira les escopinades del meu rostre, que vaig rebre per tu, per a restituir-te el primitiu alè de vida que t'havia bufat en el teu

rostre. Mira les bufes de les meves galtes, que vaig suportar per a reformar a imatge meva el teu aspecte deteriorat. Mira els assots de la meva esquena, que rebé per a treure't de les espatlles el pes dels teus pecats. Mira les meves mans, fortament subjectades amb claus a l'arbre de la creu, per a tu, que en altre temps estengueres funestament una de les teves mans vers l'arbre prohibit».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El que el nostre esperit, és a dir, la nostra ànima, és per als nostres membres, això mateix és l'Esperit Sant per als membres de Crist, per al Cos del Crist, que és l'Església» (Sant Agustí)

- «La pau sigui amb vosaltres! Aquesta és la primera salutació de Crist Ressuscitat, el Bon Pastor que va donar la vida pel ramat de Déu: la pau sigui amb vosaltres. Aquesta és la pau de Crist Ressuscitat, una pau desarmada i desarmant, humil i perseverant. Prové de Déu, que ens estima tots de manera incondicional» (Lleó XIV)

- «La pau de la terra és imatge i fruit de la pau del Crist (...). Per la sang de la seva creu, el Crist 'ha matat en Ell l'enemistat' (Ef 2,16). Ha reconciliat els homes amb Déu i ha fet de la seva Església el sagrament de la unitat del llinatge humà i de la seva unió amb Déu (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.305)